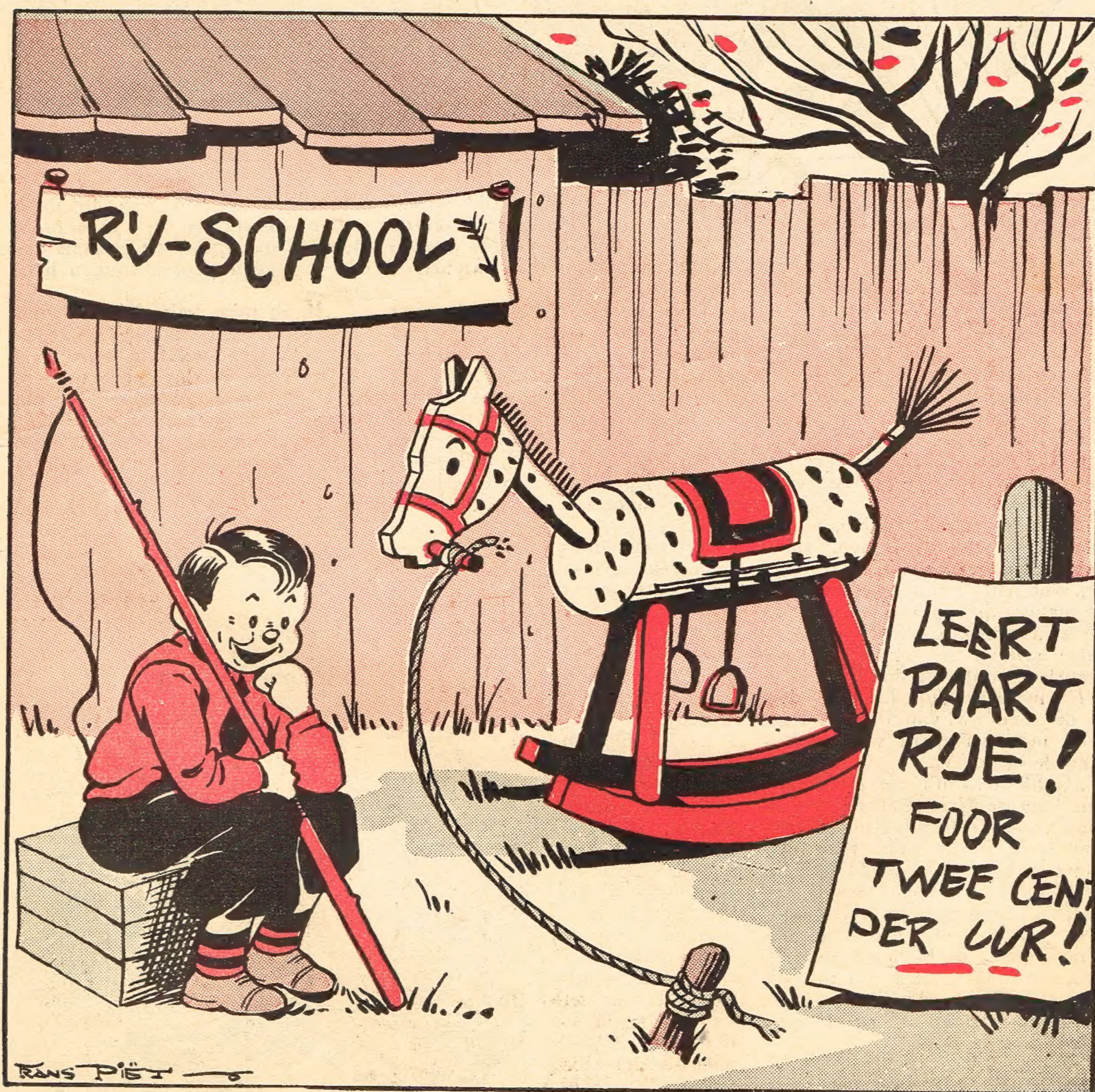
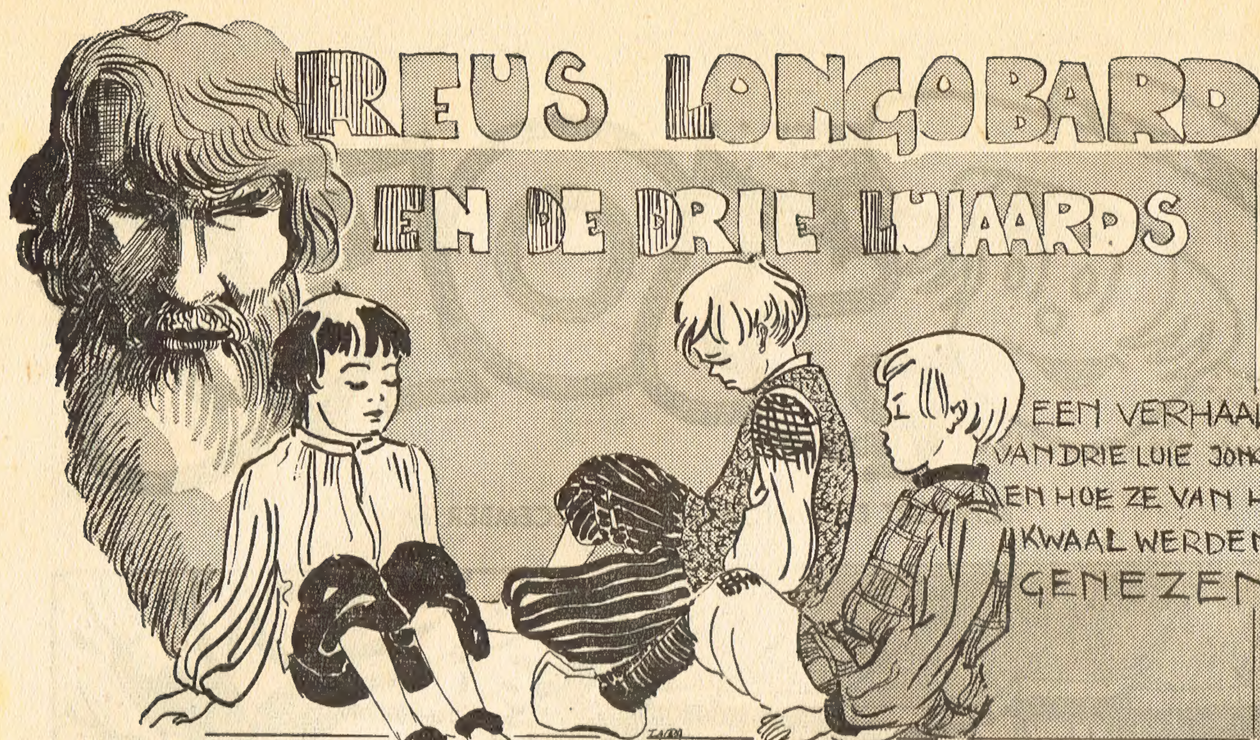
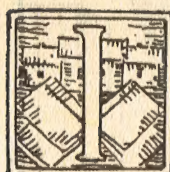
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 8 DECEMBER 1938

Jantje begint een manege!

IN een stadje, gelegen diep in ontoegankelijke bergen, woonden eens drie luie jongens: Slaapgraag, Eetveel en Rustlang geheten. Gewoonlijk zaten zij onder de oude bomen op het marktplein, dicht bij de pomp en zij waren zo vadsig, dat ze het nog te veel vonden om met elkaar te praten. Want daar werd je zo moe van, vonden zij!

Alleen tegen de middag, als ze naar de markt slenterden, spraken ze tegen elkaar.

„Wat heb ik fijn geslapen," zei de magere Slaapgraag dan, terwijl hij zich uitrekte, „maar het zonnetje schijnt zo lekker, dat ik beslist een dutje ga doen."

En meteen vlijde hij zich neer in de schaduw van de boom en sloot met een zucht van voldoening de ogen.

„En ik heb fijn gegeten vanmorgen," zei de dikke Eetveel, die zo rond was als een tonnetje. „Eieren met spek in de pan, toen nog worst en ham. Fijn, hoor!" en hij likte met zijn tong, want het water kwam hem weer in de mond. „Nu ga ik hier eens lekker op m'n gemak onder de bomen liggen. Ik heb nog wat appelen bij me. Jij ook een, Slaapgraag?"

„Neen, ik slaap al," zei deze en snurkte weer door.

„Ik ben ook nog niet uitgerust," zei Rustlang. „Ik weet niet waar ik zo moe van ben geworden, maar hier onder deze boom is het een heerlijk zitje."

Zo lagen zij daar de hele dag en de mussen trippelden gewoon over hun armen en benen.

Vrienden hadden zij niet, want geen enkele jongen wou iets met deze aartsluiaards te maken hebben. De oudere mensen van het stadje ergerden zich dood en men probeerde op alle mogelijke manieren hen aan 't werk te zetten. Maar het hielp niets, hoogstens voor een paar uren en dan lieten de drie luiaards hun werk weer in de steek.

Er werd zelfs over geklaagd in de gemeenteraad en algemeen was men van oordeel, dat de drie jongens 'n schande voor het stadje waren.

„Zij moeten hier maar weg," zei de burgemeester. „Wij hebben nu al zo veel geduld met hen gehad, laten zij maar ergens anders aan de kost komen."

De ouders der drie luiaards hadden veel verdriet en toen zij hoorden, dat de jongens uit het stadje werden weggejaagd, begonnen ze te schreien. Maar er was niets aan te doen en dus begonnen zij van alles in te pakken, opdat de jóngens onderweg geen gebrek zouden hebben.

„Maak mijn pak alsjeblief niet te groot," zei Slaapgraag tegen zijn moeder, „want ik word veel te moe als ik dat moet dragen. Geef mij maar een deken mee om onder te slapen, meer niet."

„Ik neem dat grote pak niet mee," zei Rustlang toen zijn vader de linnen zak met allerlei eetwaar en kleren dichtknoopte. „Ik ben

Maar hij moest de ketel pap leeg eten....

zo moe, dat ik nu al niet meer op mijn benen kan blijven staan."

Alleen Eetveel nam een heel groot pak mee. 't Zat vol worsten en hammen en brood.

„Wat 'n zware vracht heb jij," zei Slaapgraag, toen de drie luiaards op stap gingen.

„O, maar dat eet ik in twee dagen op en dan heb ik ook niets meer te dragen," zei Eetveel en meteen beet hij in een pannekoek, die zijn moeder voor hem had gebakken.

Rustlang keek nog eens om naar 't stadje. O, wat zou hij graag teruggaan en onder de bomen op 't marktplein gaan liggen!

Toen ze een uur gelopen hadden, waren ze alle drie te lui om nog 'n stap te doen. Zij gingen langs de weg liggen en sloten de ogen. De zon kroop achter een wolk, alsof zij de luiaards niet wou zien. Zij werden pas laat in de middag wakker.

„We zullen nog wat verder lopen," zei Eetveel, nadat hij twee worsten had opgepeuzeld, „want wij moeten zorgen een andere stad te vinden."

De anderen zeiden niets en voetje voor voetje slenterden zij verder. Zij waren tussen hoge bergen gekomen; het werd al donker en nog steeds was er geen stadje of zelfs maar een huis te zien.

„We zullen buiten moeten slapen," zei Eetveel.

De anderen gaven geen antwoord, maar Slaapgraag had zich al neergelegd en helemaal in de deken gerold. Voordat zijn twee vrienden hun bed gereed hadden snurkte hij reeds als een os.

Midden in hun slaap schrokken zij zo hevig, dat ze alle drie ineens overeind zaten.

„Wat betekent dat hier?" bulderde een zware stem. „Moeten jullie niet naar huis toe, kwajongens?"

In het maanlicht stond een reus met een prachtige, lange baard.

„Reus Longobard !" dacht Rustlang. Hij wist, dat die hier in de bergen woonde.

„Vertel eens op, waarom zijn jullie niet thuis bij vader en moeder?" De reus werd kwaad en toen deed Eetveel met een benauwd stemmetje een lang verhaal.

„Zo, dus jullie zijn die drie luie jongens. Zo, zo. Ik heb er van gehoord. Nu, kom maar eens met mij mee. Vooruit! Vlug wat! Opschieten! Ik zal jullie leren."

Bevend van angst kwamen zij overeind.

„Ik ben zo moe," klaagde Rustlang.

„Zwijg! En loop een beetje vlugger," en meteen kreeg Rustlang 'n por in zijn rug waar hij haast van omtuimelde.

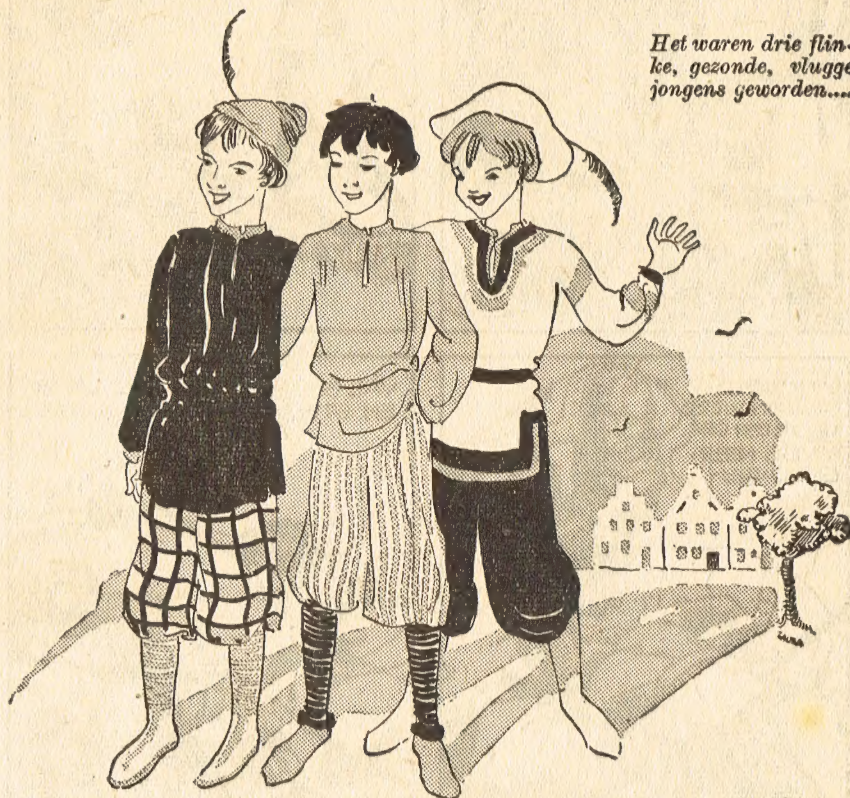
Reus Longobard nam hen mee naar zijn hol, heel hoog in de bergen. De zon kwam al op, toen zij er aan kwamen.

„Ga slapen !" bulderde de reus tegen Slaapgraag.

„Ik heb geen slaap meer!"

„Vooruit. Je moet. En jij, ga rusten."

„Ik ben niet moe meer," zei Rustlang.

Het waren drie flinke, gezonde, vlugge jongens geworden....

„Rust zeg ik, of anders.... En jij, eet die ketel pap 'ns leeg."

„Ik heb geen honger meer," zuchtte Eetveel. Maar hij moest de ketel pap leeg eten en toen drie worsten, een brood en ham. Eetveel kón niet meer, maar telkens dwong reus Longobard hem er toe en Eetveel dacht op 't laatst, dat hij ziek werd. Slaapgraag deed z'n ogen open en wou opstaan, maar de reus dwong hem te blijven liggen.

Dat duurde zo een hele week. Slaapgraag moest dag en nacht blijven liggen en steeds maar slapen. Rustlang moest rusten, Eetveel moest eten, de hele week door. Toen konden zij niet meer en ze smeekten Longobard er mee op te houden.

„Laat ons wat werken," zei Eetveel. „Ik kan goed timmeren."

„En ik graven," zei Rustlang.

„Ik schilderen," zei Slaapgraag.

„Goed. Ik zal jullie laten werken. Ik moet een nieuw hol hebben. Jullie moeten dat maken. Maar zodra ik merk, dat je weer lui wordt, dan begint de straf opnieuw, begrepen?"

Wat werkten zij hard die dag! Zij wisten van geen ophouden. En de volgende morgen waren zij reeds vóór de zon opkwam aan de gang. Vier dagen gingen voorbij. Nu en dan wilden ze wel 'ns gaan zitten, maar als ze dan Longobard zagen, werkten ze van schrik weer ijverig door.

Na twee weken was het nieuwe hol bijna klaar. De drie jongens waren helemaal veranderd.

„Ik vind het fijn om te werken," zei Rustlang.

„Ik ook," riep Slaapgraag.

„En mij smaakt een boterham nu veel beter," lachte Eetveel.

Zij bleven wel een jaar bij reus Longobard. Ze hadden er zelf om gevraagd, want in de bergen was veel te werken en zij leerden er van alles. Toen namen zij afscheid van den reus en keerden naar 't stadje terug.

Het waren drie flinke, gezonde, vlugge jongens geworden en iedereen stond er verbaasd over hoe of zij konden werken. Zij begonnen later een eigen zaak en Slaapgraag werd zowaar nog burgemeester, toen de andere gestorven was!

En ieder jaar gingen zij een dag naar reus Longobard om hem te bedanken voor de les, die hij hun gegeven had. N. H.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

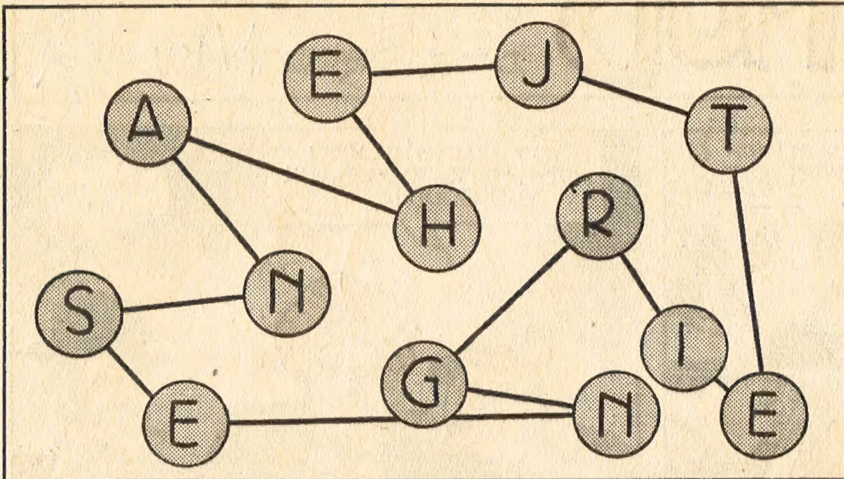

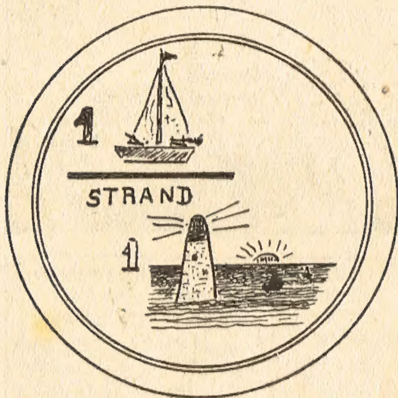

BONT ALLERLEI

Sprookjespuzzle Door steeds langs de lijnen te gaan kan men de naam van een sprookje vinden, maar je moet precies bij de juiste letter beginnen! Zoek het maar eens uit.

Spreekwoordenrebus 16

Zoekplaatje

Drie muzikanten trokken langs de met sneeuw bedekte wegen. Plotseling was een der drie muzikanten verdwenen en zijn metgezellen konden hem niet meer terugvinden. Kunnen jullie beter zoeken? Probeer het maar eens!

Klokpuzzle

Heb je de cijfers van de wijzerplaat wel eens bij elkaar opgeteld? Kwam er bij jullie ook 78 uit?

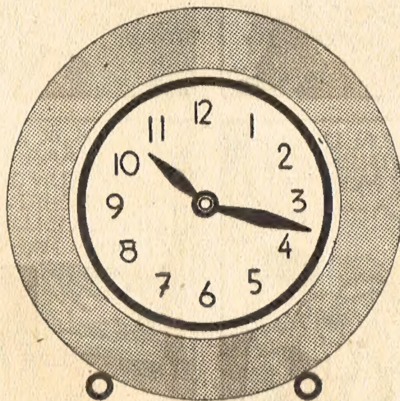
Neem een potlood en leg dat zó over de wijzerplaat, dat je deze in twee helften verdeelt. Aan de ene kant van het potlood moeten alle cijfers samen 39 opbrengen en aan de andere kant ook.

Een voorbeeldje? Potlood leggen tussen de 1 en de 2 aan de ene kant en aan de andere kant tussen de 8 en de 7. Nu tellen:

aan de ene kant: 8 en 9 en 10 en 11 en 12 en 1 is samen 51;

aan de andere kant: 2 en 3 en 4 en 5 en 6 en 7 is samen 27.

Je ziet: V e r k e e r d, want ze moeten allebei 39 opbrengen. Maar het was ook maar een voorbeeldje. Doen jullie het nu goed!

Oplossingen vorig nummer

WAT KOMT ER UIT DIE ZAK?

KRUISWOORDPUZZLE

			B		
		B	A	A	S
	S	L	A		I
	T	O	R	E	N
	E	E	D		T
	E	M			
K	N	E	L		
E		N	U		
E	B		I		
R	O	O	M		
D	D		I		
E		E	G		

SPREEKWOORDENREBUS 15

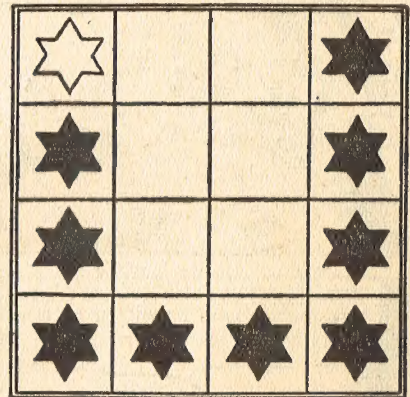
Iets op de lange baan schuiven.
Iets-op-de lange baan-sch(ij)uiven.

DE VERJAARDAGSTAART

N i k o l a a s.

VIJF STRIKVRAGEN

1. Jakhals. 2. Odeur. 3. Pilaar. 4. Karos. 5. Rebus.

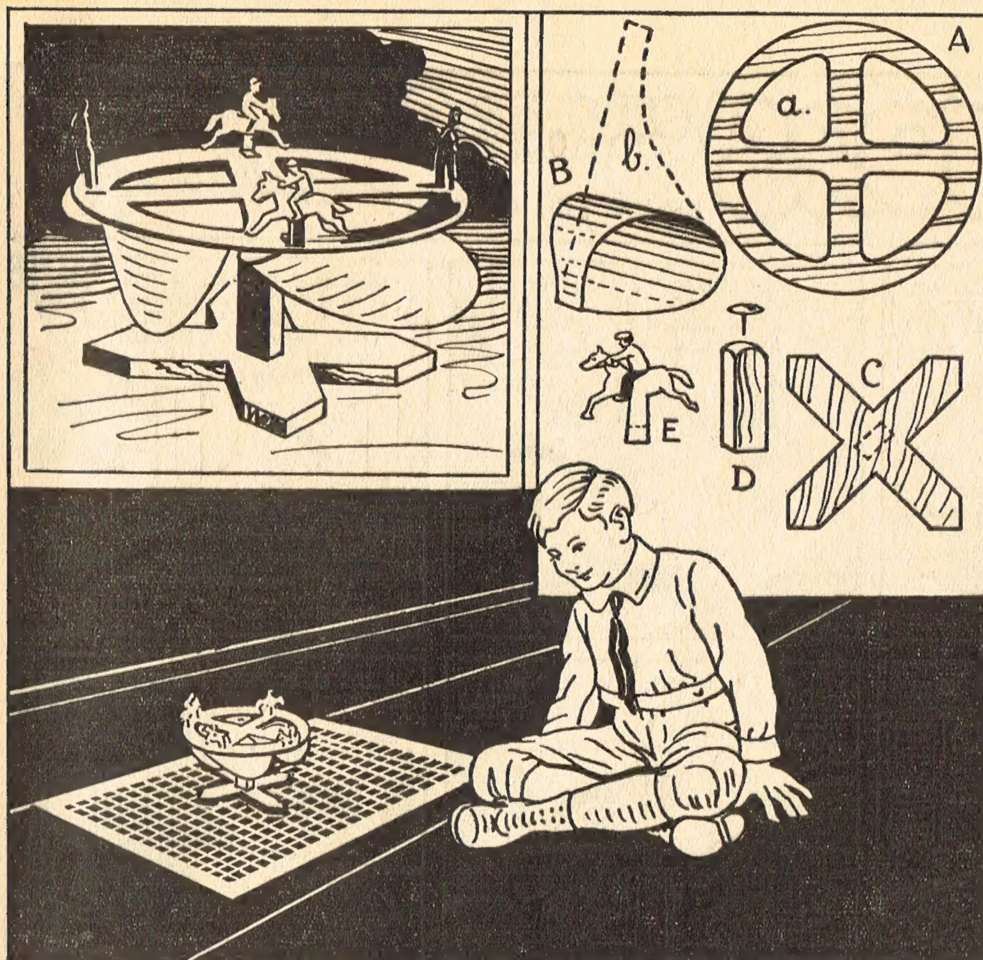

Sterrenspel

Hier heb je 10 sterretjes.

Horizontaal:	3 rijen van 2 sterren.	
	1 rij van 4 sterren.	
Verticaal:	2 rijen van 4 sterren.	
Schuin:	6 rijen van 2 sterren.	

Samen 12 rijtjes met een e v e n aantal sterren. Het grootste aantal rijtjes met een e v e n aantal sterren is 16 en dat kun je krijgen door 4 zwarte sterren in een ander hokje te plaatsen. De witte ster links bovenaan moet blijven wáár ze is. Kunnen jullie dat vinden?

Zorg er echter voor dat jullie ruiters alle vier even groot en zwaar zijn, anders ligt de schijf niet meer in evenwicht, en plaats ze daarom op gelijke afstanden van elkaar. Je kunt ze natuurlijk ook vervangen door figuren van dieren, enz.

Om de draaimolen in beweging te zetten, is het voldoende hem boven op de verwarming te plaatsen, b.v. op de platte geribbelde plaat van een haard. De uitgestraalde warmte veroorzaakt een soort tocht, die wordt opgevangen door de zakken onder aan de schijf en deze doet draaien.

Je moet er echter voor zorgen dat jullie ruitertjes goed geplaatst zijn, d.w.z. met het hoofd in de richting der draaibeweging.

Het zou al te gek zijn als de paardjes niet vóór- maar achteruit gingen draven. Kijk maar goed naar onze afbeelding.

Het is een spotgoedkoop maar grappig stuk speelgoed.

EEN AARDIGE DRAAIMOLEN

Een stukje speelgoed dat geknipt is voor deze tijd, nu kachel of haard al lustig branden. Want dat draaimolentje, dat we zelf maken, moet het immers hebben van de warmte om lustig rond te tollen.

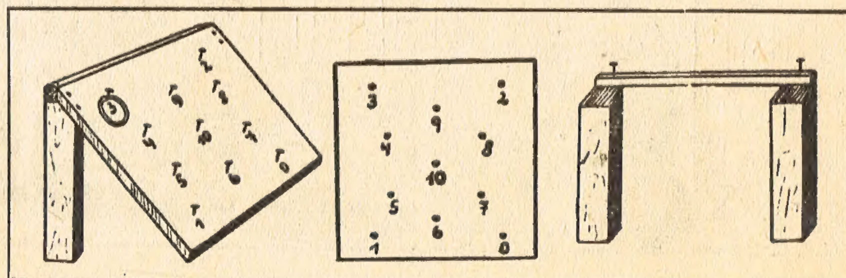
Voor de schijf A neem je 'n stuk stevig karton, maar niet te dik. Je maakt er een schijf van met een middellijn van ongeveer 13 cm. en de 4 witte vlakken (a) knip je uit. Dan snij je nog uit gewoon schrijfpapier 4 stukjes in de vorm van B, aangegeven door de stippellijn en je plakt de smalle kant over de bredere kant vast (b). Dit zijn de zakken, die de warmte zullen opvangen. Elk van die zakken plak je nu vast op de armen van het kruis van de draaischijf. Dan neem je nog een stukje zacht hout, dat je snijdt in de vorm van een kruis (c) en je spijkert er of lijmt er nog een stokje van een 10 cm. op, in 't midden (D). De draaischijf wordt nu precies in evenwicht gelegd op het van boven afgeronde stokje en je steekt ze vast met een stevige speld of een dun spijkertje. Je draait hierbij de schijf een beetje met de hand, zodat ze ten slotte gemakkelijk en vrij rond speld of spijkertje kan draaien.

Om de molen af te werken, knip je nu uit karton nog 4 ruitertjes in de vorm van E en je plakt ze boven op de schijf vast, zoals je kunt zien in de figuur in de linkerbovenhoek.

Wie geen haard of centrale verwarming hebben, kunnen het molentje toch gebruiken. Dan vervalt het voetstuk D en C en wordt de schijf eenvoudig aan een stuk stevig koperdraad opgehangen boven de kachel b.v. Wat hetzelfde effect geeft als wanneer de molen op een voetstukje staat.

EEN LEUK SPEL VOOR IN HUIS

Twee paaltjes, een vierkant plankje met spijkers, een latje er boven tegen aan en enkele koperen of houten gordijnringen. Méér heb je niet nodig. Hoe 't in elkaar zit, zie je best. Schrijf naast elke spijker een getal en 't spel is klaar. Ieder werpt bv. een zeker aantal ringen en wie 't meest werpt wint.

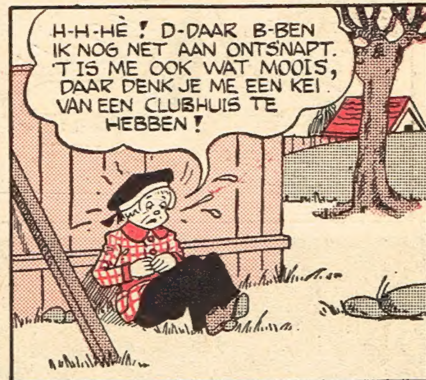
SJORS voorzitter van de REBELLEN-CLUB.

KRIJGT EEN CADEAU!

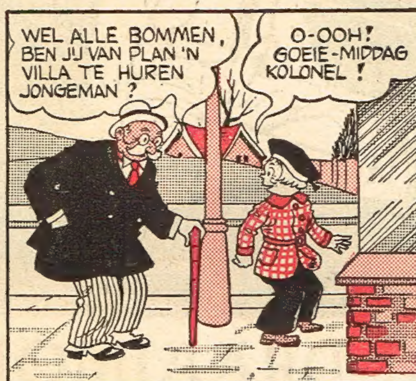
57.

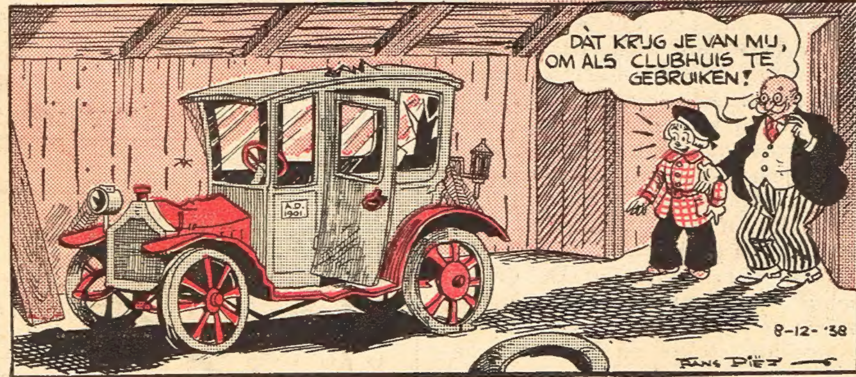

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB.

KRIJGT EEN CADEAU!

57.

